

Posudek na bakalářskou práci Evy Vošické: „Resilience jako teoretické východisko mentoringových programů“

Zpracovala vedoucí práce: Gabriela Seidlová Málková, Ph.D.

Práce Evy Vošické je přehledovou teoretickou studií, která poukazuje na relevanci a užitečnost uplatnění poznatků o tzv. resilienci pro konstrukci myšlenkových opor mentoringových programů. Ústředním zájmem autorky je představit a obhájit v zahraniční literatuře v současné době preferovaná východiska pro náplň a implementaci volnočasových mentoringových programů pro mládež.

Eva Vošická začala zpracovávat téma předkládané práce v návaznosti na výzkumnou spolupráci pracoviště SVM FHS UK s Univerzitou v Galway v Irsku, konkrétně stážistkou z této univerzity Mgr. Terezou Brumovskou. Společný výzkum obou pracovišť sledoval odlišnosti v podobách implementace mentoringových programů v České republice a v Irsku. Jedním z nejvýrazněji diferencujících momentů v praxi implementace mentoringu v obou zemích byl odlišný přístup k cílové skupině mentoringu, který jsme chápali jako důsledek odlišných myšlenkových východisek programů v obou zemích. Ač obě země pracují se stejnými programem, Big Brothers Big Sisters, České programy výrazně prosazují tzv. deficitní přístup, primárně hledají děti se sociálními, psychickými i osobnostními obtížemi a často usilují o přímou nápravu obtíží těchto dětí prostřednictvím mentoringového programu. Irské programy typicky více investují do práce s dětmi, které nemají výrazné obtíže, ale pochází ze sociálně nebo ekonomicky vyloučených lokalit. Těžiště mentoringových programů je více v oblasti předcházení vzniku problémům ohrožených dětí, proto tvůrci koncepcí mentoringu v Irsku investují více do rozšiřování podpůrné sociální sítě ohrožených dětí a orientují svoji práci více do oblasti prevence a výrazně profesionalizují zázemí těchto programů. Práci kolegyně Vošické inspirovala právě dvě silná teoretická východiska Irských programů, tzv. ekologický model teoretických východisek mentoringového programu a resilience. Oba tyto pojmové rámce proto představují výrazné opěrné body myšlenkové stavby celého textu.

Úkolem kolegyně Vošické bylo resilienci popsat ve srovnání s u nás dosud užívanými definicemi či vymezeními, ukázat současnou významovou bohatost v porozumění tomuto pojmu a nabídnout takové pojetí resilience, které je pro mentoringové programy nosné.

Z hlediska myšlenkové stavby pak práce kolegyně Vošické začíná uchopením pojmu resilience a pokračuje představením problému vlivu prostředí na celkový osobnostní a sociální

vývoj dítěte. Nabízí čtenáři náhled do uvažování v současné době velmi vlivné myšlenkové tradice v psychologickém výzkumu. Poslední část textu pak předchozí témata propojuje a akcentuje v podobě zdůraznění poznatků o resilienci významných pro tvorbu strategií implementace metoringových programů. V samém závěru práce pak autorka navrhuje výzkum, který by na její teoretickou práci navázal.

Jako vedoucí této práce mohu říci, že kolegyně Vošická pracovala v průběhu tvorby textu své práce pečlivě, svědomitě a systematicky. Prokázala schopnost vyhledávat relevantní zdroje, orientovat se v relativně velkém množství zdrojové zahraniční literatury. Ve fázi psaní práce pak prokázala dovednost koncipovat čtivý, myšlenkově logicky vystavěný a bohatý text, který náležitým způsobem využívá primární (i sekundární) literární zdroje a zároveň nabízí původní myšlenky a komentáře autorky. Z hlediska forem akademického psaní i citační práce je text velmi pečlivě zpracovaný a náležitě strukturovaný i prezentovaný. Kvalitně a pečlivě zpracovaný text celé práce pak autorka uzavírá promyšleným a poměrně rozsáhlým závěrem, ve kterém prokazuje porozumění studovanému problému a dle mého názoru i základ toho, co by se dalo nazvat odborným a badatelským nadhledem (čehož si velice cením).

Práci kolegyně Vošické doporučuji k obhajobě a navrhuji pro obhajobu hodnocení výborně.

Seidlová Málková Gabriela

Praha 5. 2. 2013